

Nr. 1
Anul XXII (253)
Cine
ma
Revista a Consiliului
Culturii și Educației Socialiste
București, Ianuarie 1984

Omagiu fierbinte al întregului popor

<https://biblioteca-digitala.ro>

Un poem omagial

România-Ceaușescu-Pace

I maginile acestui film-omagiu al pământului românesc și al oamenilor lui — film semnat de Pantelie Tuțuleasa — par la început ferice. Poeni de lumina străjuită de cetini, muri fălciți înfrunțând cerul, izvoare „împrezi și răcoroase”, cascade repezi, iezeri, valurile nelinîte ale mării sau vegetația luxuriantă a Deltei, bucuriște și prelungesc chemarea de dor peste milenii. „Pe un picior de plai, pe-o gură de raf”, preia o voce tărânească balada veșnică, în locul comentariului — o voce parță pare să înceapă și sfîrșit.

Roman pe cel mai cuceritor fiu al ţării, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**. „Avea atunci 47 de ani și o energie pe care a pus-o toată, cu o răuă dăruire de sine, în slujba ţării, a poporului. El ne-a chemat să făurim un nou destin României. Să accelerăm ritmurile dezvoltării – către sigură a progresului multilateral al patriei noastre”. Imagini filmate în zilele istoricului Congres, în zilele însuflețirii care a cuprins întregul Imagine, de muncii interne, întărite de cuvântele comentatorului

prins *jara întreagă*. Imagini de muncă intensă, întăriri de cuvintele comentariului său. Aceasta înseamnă munca, eforturi, abnegare – chiar și unele sacrificii. Dar poporul român a răspuns prompt chemărării președintelui Nicolae Ceaușescu deschisând astăzi drumul celei mai remarcabile epoci a istoriei românești. Am construit într-un puțin de două săptămâni, dintr-un secol, Toate realizările noastre sunt legate de personalitatea dinamică a președintelui țării. Ascultindu-l, ne vedem dezvaluite, prin glasul său, propria noastră identitate. Pentru că el ne reprezintă pe fiecare numai ca săf al statului – și total, în totă structura noastră umană”.

Președintele în mijlocul muncitorilor, interesându-se, discuțind, primind flori — flori ale bucuriei, recunoașterii, admirării. Președintele po goarele țărăi, îndemnând la o revoluție în agricultură. Președintele Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Elena Ceaușescu printre copii — viitorul de aur al țărăi — și din nou flori, flori de bucurie.

lier și-a construit o uzină. Unde se faceau lacăt și loptăi, fabricanți ai locomotivelor și tării românești, regi și uriași de la **Oradea**, într-o perioadă, cu ambiții născute de la început, să devină unul dintre cei mai mari producători de cărămidă din lume. În cadrul unei formă de foraj marini, la Tulcea, un imens H de otel, semnat cu înadăunici orgogliu și el echilibrului industrial și tările și nații în aceast univers tulburător de nouătoare devin faimoase din imaginea micului etranger. Privite aici, în transformare, într-o lume în care nu există nicio frontieră între industria națională și cea internațională, într-o lume în care numărul de industrie încreză și crește și atât în ceea ce privește dimensiunea, cât și în ceea ce privește tehnologia, la excepția stîrșiei și tehnicii contemporane, iar arhitectul principal al acestor politici capabil să asigure progresul întregii economii, libertate și independență.

Și ca o culminare a întregii activități constructive a poporului român, a politicii sale consecvente de pace și colaborare cu țările lumii — filmul cuprinde sevenți

din vizitele pe care tovarășul **Nicolae Ceaușescu** și **Elena Ceaușescu** le-au întreprins în mai multe zile, aducând lumeni mesajul dorința de pace și prietenie a poporului nostru, lata hară comună relațiilor diplomatici cu 137 de ţări, relații comerciale și culturale, precum și imaginația românească în ceea ce mai îndepărta culturi ale lumii, motorul de tip Uiver străbatând mirendianile, a instalațiilor petroliere moderne amplasate pe atât continent.

Initiativă, propunerile de înțelegere și rezolvare a litigiilor internaționale pe cale pacifică, prezența noastră în cadrul ONU, organizarea de înțelegeri pentru contribuția la dezvoltarea economiei mondiale, cunoașterea și respectarea drepturilor omului, răspunsul pune în punctul nașterii existența societății interne și, în același timp, încrezătorie a președintelui **Nicolae Ceaușescu** că soluționarea problemelor complexe ale lumii actuale, la care putem să ne jucăm un rol important în cadrul relațiilor internaționale. Președintele României, de acord cu omul său, Omul său, este într-o poziție deosebită și distingătoare în ceea ce privește meritorii sale în slujba umanității. Felicitari cordiale adresate de se-

nsu misiuni diplomatiche în România, telegramă de pretundință și din nou:

ri-flori de la un popor întreg ce-să sărbătorească conducătorul. Un om între oameni cu un om printre oameni. Acordurile „Ode bucureşti” însoțesc imaginile Apolii, în final, inspirată parțială muzicală a lui Tiberiu Olah revărsată în ampla melodie a unei tărî cu tot ce are de mai bun și generos, mai semet și harnic, mai înțelept și mai armonios, sugerat de acest inspirat film-Orăguș.

Omagiu unei ţări întregi pentru cei mai iubiți filii săi.

„Fie
 ca anul 1984
 să marcheze
 progrese importante
 în eforturile popoarelor
 pentru oprirea
 cursei înarmărilor,
 pentru înălțarea
 rachetelor
 și a oricăror
 arme nucleare
 din Europa,
 pentru triumful
 politicii
 de destindere
 și colaborare,
 de securitate
 și pace!”

Nicolae
CEAUSCĂU

**Tovarăsului Nicolae Ceaușescu,
 secretar general
 al Partidului Comunist Român,
 președintele
 Republicii Socialiste România**

**Mult stimate și iubite tovarășe
 NICOLAE CEAUSCĂU,**

Cu prilejul zilei dumneavoastră de naștere, membrul Asociației cineastilor din Republica Socialistă România – regizori, scenariști, scenografi, actori, operatori de imagine, critici, compozitori, cadre de producție și tehnicieni – vă urează din înință un cădouș **LĂZI MULTĂ ANI, VIAȚĂ LUNGĂ ȘI SANĂTATE, ACEEAȘI EXEMPLARĂ, PUTERE DE MUNCĂ PENTRU BINELE ȘI FERICIREA POPORULUI NOSTRU.**

Este un moment sărbătoresc pentru întotdeauna românească și ne mindim să avem în fruntea țării un Om de valoare dumneavoastră, prominentă personalitate a lumii contemporane. Această aniversare priejuiește bresel cineastilor, precum și tuturor celălăienilor săcumpe noastre patrii, sentimente de neasemnată bucurie și de înălțare satisfacții pentru tot ce se însemnat propriașie României Socialiste, a omului, în anii care au trecut de la înălțarea sa cumplită a comuniștilor din 1945. Întîmpările pe care le-au avut în ultimii ani cu creatorii din domeniul cinematografiei, prețioasele orientări date de dumneavoastră sunt ridicarea artei pe care o stăjum, la nivelul marilor exigențe impuse de masele largi de oameni ai muncii constituie pentru noi adeverări surorii călăuzitoare în activitățea de zi cu zi. Putem afirma că tocmai în această perioadă cinematografia noastră a devenit cu adeverat cea mai populară dintre arte, iar perspectivele ei, deschise de cel de-al XII-lea Congres al partidului, ne apă și mai stimulațioare.

Nu vom uită niciodată prețioasele dumneavoastră sfaturi, griji permanență acordată culturii și artei cinematografice și via încredințăm și cu acest prilej să orientăm tot ceea ce noi, din partea comuniștilor, consemnăm pentru activitatea tuturor cineastilor din țara noastră un indemn permanent, pentru a face din arta filmului o adeverărtă artă revoluționară, comunistică, legată prin toate fibrele ei de popor, de realitățile construcției socialiste, de perspectivele pline de lumină ale patriei noastre.

Vă asigurăm, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că ne vom strădui să realizăm filme cu un genos mesaj patriotic, cu un profund ecou în consințăta maselor, care să transfigureze artistic prin intermediul unor eroi comuniști exemplari înaltele dumneavoastră calități de militant revoluționar, afirmate încă din anii tineretăi.

În această să scumpă nouă, tuturor, permiteti-ne să vă urâm sănătate, viață lungă și aceeași inepuizabilă putere de muncă spre binele și fericirea întregului popor!

ASOCIAȚIA CINEASTILOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

rabilă pentru o viață de om... În nopti de călăuri prin arhive cinematografice, pentru a oglindii pe ecran pe nedescriptă tovaranșa de muncă și idealurile a scotului El, la realizarea filmului-poem *Al patriei eroare*, într-eră dedicat președintelui României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, am fost impresionat de multitudinea imaginilor în care tovarășa Elena Ceaușescu, frunte luminată de nimbul astoriei, îmbrăcăsează copiii, admiră florile, dansând cu omenirile.

În letopisetei acestui neam ce și-a risipit eroii, ca mulții săvoiaiele de apă proaspătă prin vâi și prin crăpăt, cea dinții aniversările anului răspindesc bunătate și îndemn, încredere și voință pentru toate zilele înscrise în calendar.

De cîte ori n-o vedem apelaçă asupra microscopului, de cîte ori n-o bănuim înfrîngerea după miezul noptii, reflectind asupra capelor de pestă și îndemnindu-ne să fim la fel, să-i semănam întru gîndire și acțiune, întru sinceritate și pasiune revoluționară, întru tenacitate și stăpînire de sine, întru poezie și zbor spre ideal...

Îi uram acum, cu dragoste și respect mult ani fericili, alături de cel mai iubit fiu al poporului, în demnitatea ei de mamă, soție, salvant de renume mondial și om politic de frunte al zilelor noastre.

Pomiliu GILMEANU

Exemplu strălucit de dăruire și devotament

Primele zile ale acestui an 1984 au stat sub semnul zilei aniversare a tovarăsei academician doctor ingerin Elena Ceausescu, om politic remarcabil, savant de

Omagiu tovarăsei Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de reputație mondială

**Modelul
unui revoluționar,
modelul
unui savant
în slujba păcii**

Cu deseori în secolul nostru, literatura și arta au devenit un lucru mai multă prețnică, mai deosebită, mai scăzută. În ceea ce privește oamenii, a destinului uman din perspectiva filozofică. O celebră opera — „Conditia eroilor” — este deosebit de interesantă, exemplifică edificatoare, eroul fiind confruntat în mod acut cu întrebările esențiale asupra existenței și a sensului vieții. Într-o serie de pagini, autorul operei discută și analizează situația eroilor într-o perspectivă istorică și filozofică. A treia parte similară, conținând o analiză a situației eroilor într-o perspectivă istorică legală de existență unui ideal patru, care îl aduce în primul rând în discuție evoluția și dezvoltarea noastre sociale. În cadrul acestei patru și a treia părți, se evidențiază importanța și prioritatea la condilie a eroilor. În general, îmi pare că în cîteva noastre eroi de prim-plan, cum ar fi Iacob, Moise sau David, se poate observa o tendință de a se confrunta cu condiții confruntării lui Iosif cu lupta dramatică a unui ideal social, civic, a ramură și a unei credințe religioase. În cadrul acestor juri se numele în numeroase aspirații fundamentale ale acestora. Din această perspectivă, că ati

durăscă față revarsă unei cauze imbrățișate și definitiv purtă mereu mai presus cauzele celor mult, deodată propria viață. Asemenea, în ceea ce privește situația românilor de imigranți sociali, în anii băsăriști pentru eliminarea inechităților flagrante din societatea românească, vor vitaliza și vor da vigoare unor articolări și manifestări politice care să pună punct pentru forța transformatoare a ideilor comuniste devinute condiție de viață poate într-o lume în care nu există locuri de lucru.

doctor inginer Călin Ceaușescu. Încerc să-mi împărtășească cum va arăta ace sărbătoare de sărbători. În urmă cu o săptămână s-au retrădit marturi în arhivele poliției, marți se întâlnind printre participantii de sărbătoare la București. În primăvara acestui an, născută în 1920, în satul Petrescu, Tîrnava și sfatul său erau cu cină eliberarea tovarășilor interogați și acuzați de către poliție, precum și solidaritatea municioperii. Era atunci o simpozionă muncitorilor. Era un anii, sensibilă, în care în România se înțelegeau și se înțelegă în poliția marini primejdi și amenințări cu temertele, teroarea și chiar moarte. Să îl disculpe, poate să îl ne putem însemna asemenea, că în urma evenimentelor de la București și în urma asumatului, doar în urma căreia îl raportează prin care o idee se transformă în realitate, într-o realitate care nu este doar o idee cu preluare devinând opera concretă.

salvădării păcii, destisurate sub egida Comitetului Național Român „Oamenii de știință și Pace”, prezentă statnică în țară, cel care este circumloc încercat și cetezător al destinelor românești, învățătorul **Nicolae Ceaușescu**, pe care însăjătoarele mele sănătate și mulțumirea sa deosebită împărtășește cu totul și în modul său deosebit de pace și colaborare marilor meridiani ale planetei.

Literatura arăta în general – răzinește să se cuprindă în spațiul lor de eternitate: oamenii și destina, reprezentanțele, genuri, condiții

O asemenea viață, o biografie de veritabilă revoluționar comunista, un exemplu de slujire a patriei ne propune tuturor destinul uman peotic, al tovarășei **Elena Ceaușescu**, căreia îi adresăm la momentul sărbătoresc al vieții sale, cu finală cinsătre, urarea strâmoeșteasă: „*Vă mulțumim!*”

Mariana CERCEL

renume mondial, spirit revoluționar fierbinte. Este un moment de profundă emoție, în care toată suflarea românească – muncitori, tineri, intelectuali – intră un singur glas, își aduce marturia recunoștințării, admirației, respectului și nesfîrșitării pentru tovarășul **Elena Ceaușescu**, femeia care întruchipează astăzi o nouă luceafără, o speranță de viață pentru femeile române, luptătoare pentru o viață mai bună, mai dreaptă, mai luminosă, ca spunere și viață adevarată, o viață închinată idealurilor omului și a noastră.

Activitatea de înaltă competență și patrundere de un puternic patriotism și spirit revoluționar a tovarășei **Elena Ceaușescu** este închinată dezvoltării științei, culturii și învățământului din țara noastră, garanția optimalei dezvoltări, a continuării perfecționării spre a răspunde cît mai prompt și adecvat necesităților construcției societății socialeiste multilateral dezvoltată din țara noastră, hotărârilor Congresului din XII-lea și ale Conferinței Na-

Prințesc sporeaceastă pildătoare viață și eu ca și tu oameni din tărâ noastră spore apătă să-mi fortificu în însămi – pe măsură posibilăștilor mele, la locul meu de muncă, adică pe tăfīmul artei – spiritual creator și aspirația de cetejan, de artist cetăjan, specialecă astăzi, de om, al cărui legătură cu domeniul social este de puternică în casă și în familie, de societate și partidul care îl educă, cînd clipa, cînd se întâlnește cu astfel terenul ce mai ferindu pentru propria sa dezvoltare, ca și pentru înțeplinirea tulburării supradată existențele sale și

În aceasta strădanie de împlinire a conținutului articolului ceteațean, să și tuitor omagiu de pe măsură! tărâi noastre, exemplu de viață, de munca, de luptă, dat de **Eugen Ceașescu**, care în modul său deosebit de aspiratie constituie o sunătate generoasă, impetuosa de inspirație și insuflare.

Cuvințul nu poate exprima intindea-nosimea unui sentiment, dar sincranteză îl înținează îl poate purta ca messenger al dragostei noastre, a trăirii noastre, a credințelor noastre, a idealurilor noastre.

Spun tovarășul academician doctor inginer **Elena Ceașescu**, căreia de tovarășie îi urmărește **Nicolae Ceașescu**, președintele Iași și reprezentantul poporului nostru.

secretarul general al partidului nostru, sănătatea vieții noastre fericite!

Digitized by srujanika@gmail.com

In slujba binelui
celor multi

Nimic mai frumos decât să adresez omamenilor, în cîza aniversară, cuvine să le cerem la merit, iar cînd cel evanescat este omul care a cumpărat de la tările române cuinea nu se poate să nu îl sărbătorim, ca, din cînd sărușă să elogiez o mamă, o revoluționară care și-a pus viața în sluja poporului român, să ne putem sărbători și pe său pînă și la sfîrșit, fericirea tarii sale și a poporului român.

Intregi, căci era aniversara la începutul revoluției române, sărbătoarea a treia, și a inclusat diminea și muntele, este o floare de ianuarie, răsărită din gheața unicului pamînt românesc, în care s-a născut și s-a dezvoltat omul român din frunze, tanăr, exemplu de munca și dûrare, de activitate revoluțională.

Această floare de ianuarie a României, Elenei Cernăuțeanu, stăpînește spînzel omenești și sărbătoarește într-o luceafără de stîncă. Nu se poate spune altceva.

**24 Ianuarie 1859 - 24 Ianuarie 1984:
125 de ani de la Unirea Principatelor Române**

„Unirea Principatelor a avut o uriașă însemnatate pentru evoluția social-politică a poporului nostru, ea a deschis o perioadă de dezvoltare a forțelor de producție, angajării României pe drumul civilizației moderne, constituind un moment epocal în procesul plămădirii statului național unitar român”.

Nicolae CEAUSESCU

**Unirea-
permanența istoriei românești**

Pe ecranele noastre —
un documentar de lungmetraj
cu o temă deosebită de importanță

Năzuită veche de 2000 de ani ca
aceea a unei unui popor, năzuită struc-
tural și stilistic, năzuită în modul de a se
adresă publicului, năzuită în modul de a se
atțela în imagini cinematografice, decât
printre un amplu document al ideei ce în-
lărgesc cunoașterea și dezvoltarea na-
țională, într-o lume în care nu există
ca unirea tuturor românilor într-un stat li-
ber și suveran este generașoare lucrare a mînii
omului român. Într-o lume în care nu există
liberalismul (nu și în Europa), dar de pe cîte
probabil, marțializul, în luri Horne, Cloșca.
Cine să spune că în lumea noastră nu există
săracie, jumătate, săracie și jumătate
de la început, săracie și jumătate de la
sfîrșit? Cine să spune că în lumea noastră
nu există o lume în care nu există
accesul la idee, la cunoaștere, la cunoaștere
a voinței, dacă se cum se va, fără
sprijin socializat în prezent, în prezent,
din următoarele decenii, din următoarele
decenii? Din 1883 — nu dar dreptul de a as-
tită la cunoaștere, la cunoaștere și la cunoaștere
că în cursul manifestării în planul social percep-
tibile, picantele de cunoaștere, cele ori de sin-
cronicitate, de cunoaștere, de cunoaștere, de cunoaștere
a veniturilor și prezentate într-un film, în
reacția, dar greu dobindită lui unitate și liber-

Panoramădintre Carpați ce nuneau desăptini niciodată, coborând domol, ca treptele unui uriaș străbătând durusățile vînturilor de la munte, într-o mulțime de dealuri și cu cimpă (țărî, fîlmi) împănată de Paul Orza, consemnat de Constantin Cazanescu, în "Cartea de la Mărișel", în cadrul geografic de născut și o umilie spirituală. O civilizație umărata în aspectele ei externe. Motive geometrice de largi cercuri și cercuri închise, în formă de insenmene simbol de pe cofurile și plateaule dacilor, aduse în prim-plan, prin citare și comparație, de către Cazanescu, decorație cu fundal dramatică în adunat, sănziene de continuitate spirituală, armonioză și unitatea sa de origine.

fice astfel străvechi vele de spiritualitate. Foarte mulți și interesații să întârsească la credința creștină și la cetea de la Iasă, dovedind astfel permanent pe care își dă de cete triea de secol Teara Românească - Moldova și Transilvania, de-a lungul secolelor, într-o luptă continuă, culturală, politică și militară înjurând dezvoltarea unei putericii conștiente de nație. În secolul al XVII-lea, în urma invadării turcești, se acuză românii din Transilvania, că lanchu de Hunedora a organizat un puternic front împotriva invadatorilor. În următoarele decenii, scrierile lui Matei Basarab din 1477 adrestate Venetiei, numea Moldova „raiul Valachia”, dovedă concurența de nobilă tradiție și de putere a regatelor românești care a creat o deosebită unirenum milă-dumităneană. Mihai Viteazul, moment grandios al visului de șescuri izbridi, a reușit să aducă într-o luptă de trei ani, într-o luptă cu trei pătri întrări în Alba Iulia, a bravului „Reședință Daică”. Cu emotie descriează pe ecranul său lupta de la Alba Iulia, de la Răcăuți, de la Ardealul și la tota lângă Moldova.

Klein, «Ce portret de nobilă spiritualitate, bine său în valoare cinematografică», „Vrem o naștere și sim”, striga Hora înainte de a se întoarce la casa sa din București. Portretul deosebit de curios au fost închiși martiri ideii unei spiritualități patrite. Aceleiași suferințe și nedrepătării le-au adus și moarte. În următoarea zi, Moldova și Transilvania să întzinceasă aproape concomitent în valul revoluționar de la 1989. Gindul Balcescuului înfinit cu cel al lui Hora și al lui Călinescu în urmă cu cel din portretele lor, filmate într-o lumina care le evidențiază nobilimea gândului. Cu pas documentarist însuși Paul Drza (comunicatorul românesc) și cu un om care nu se confruntă spre momentul hotărâtor de la 24 ianuarie 1989, săptămâna după alegerile la Iohannesburg, Călin Montea, membru în Consiliul național central al Adunării naționale române moderne.

mâine". Un document important inserat în filmul Nicolae Titulescu, filmă cu ocazia trăirii de pace de la Traniș, este un raport recunoscător al unor români care au venit să cumpere sămânță comestibilă — nu ca un dar al Antintelui, ci ca un act de dreptate socială, consecință firească și a contribuției pe care trupele române le-au avut la înfringerea puterilor centrale. Să îl săptăm pe un document de arhivă cunoscută, adus pentru prima dată pe ecran, din filma "1944", realizată de Teatrul Național pentru Independență și ceea ce se întâmplă în următoarele zile.

maticul episod al ascensiunii fasciste si la par-
tire de catre Ungaria horistica a parti-
ei comuniste. În urma unor proteste dic-
tat de la Vienna, s-a ridicat energice glori-
euri comunisliste si au fostele democra-
cii partidele tale. În lupta pentru integrare
a statelor române, în primul rând prin
lui Nicolae Ceaușescu, și militanta revolu-
ționară Elena Petrescu-Ceaușescu. Fotogra-
fii cu Elena Petrescu-Ceaușescu, în cadrul unei
de la diferitele manifestări populare antifasci-
ste se succede pe ecran subliniind vigoreas-
ta și determinarea sa. Înfrângere în frunte cu
PCR Rasiotină pe ecran cu o atmosferă de
de auri, a insukses, a eliberarii Ardealului,
originală cadrat dincolo reportaj filmat la
înălțime, într-o atmosferă de luceafărul
lumii, care festiv de moți cu portretul lui
Avram Iancu spre pe ecran în străzile de sărbă-
toare. Într-un mod spectaculos, amplu, și des-
chis, într-o atmosferă de sărbătoare, a des-
făurit Congresul al IX-lea. În prim-plan eveni-
mentul cardinal din viața tarii, care în 1965 a
adus în România o nouă etapă în istoria na-
țională, crearea PCR. Cu PCR ca membru
secretar general al partidului a trăsat cel
mai îndrăzneț program de dezvoltare multilaterală
a țării, într-o lume în care, într-o lume în care
înfrângută monarhia și social-politica a în-
regăzuit națională conștiință ca număr print-
zent, într-o lume în care, într-o lume în care
pe lumea reală tulor suprem al socialismului
o lansă puternica și înforțătoare, liberă și sta-

Imagini cunoscute noastă din numeroasele documente filmate ale ultimelor decenii, întâlnite într-un montaj rapid, sugestiv. Obiectivele industriale, grandioase la care nici nu visam în trecut alături de construiri edilitare ce au lucrat din România de la început a secolului XX până în prezent. Panorama industrială și culturală a orașelor și satelor românești este în diosez - locuri de trai și locuri de muncă asigurate în egală măsură pentru toți (și nu doar) deosebite de naționalitate. Școli și teatre, carti în limbi naționale și străine, publicații periodice de conținut divers, instituții de învățămînt și cultură create de societatea noastră pentru realizarea unității în față a futurului locuitorului țării.

Purtând în lumea întreagă mesajul de colaborare și prietenie cu toate popoarele, indiferent de orința lor, Președintele Țării prezintă strălucit voința de pace a României socialiste, proponerile ei nobile, constructive, rationale de a salvărga pacea, viața omenească, viitorul.

Un film care prin bogăția și temeniea argumentației sale va duce la rîndul lui, în lume, solia unui popor care, păstrându-și de-a lungul secolelor vocația sa de pace și unitate construcțivă, de frumos și omenește, a reușit să se impună cu demnitate în rîndul țărilor libere și independente.

Alice MĂNOIU

Toți eroii care au luptat pentru Unire merită un mare film

**Unul dintre cei mulți:
El a trecut munții spre a se înrola
în ostirea română**

S-a întors o dată cu ea și a căzut eroic pe pămîntul comunei natale

Sevenete din cele două filme realizate de mine după scenariul lui Petre Salcudeanu le răscrusesc marilor fururi și misterii în făcării românești și revoluționare din secolul XVIII. În Principale și în Ardeal, și cîteva sevenete din Pintea. Pentru Munilă în făcări, tabăra lui Avram Iancu – suflarel revoluției de la 1848 din Ardeal, să compună o poveste de loc în loc de cîndva cum nu putem să ne putem aminti Transilvaniei. Loc astăzi – fericidă coincidență – aproape de Alba Iulia, orașul simbol al

Unirile de la 1918. Acolo, păsări noastre treceau zilnic pe sub boltă desupra cărăușă care să afle ceea ce urma în interiorul mormântului lui Horea și să apăsteze în următoarele judecata. Să tot acolo, în locul unde se aruncă și se delinsește Balcescu și Avram Iancu, reor aminti de idealul celui de unitate națională. O continuare fericita de năzuințe ale românilor de prezentindeni. Să idealurile Balcescului și ale Ianculu lui vor fiostate și imprimate pe film și pe ecran, să fie proiecții de la București și de la Chișinău, să se întâmple emigranții următori din Moldova din 24 Ianuarie 1859. Etapa hărțuirea pentru realizarea statului unitar modern de la Începutul secolului al XX-lea. Sateli și comunitățile care am arătat aceste filme istorice atât de

—progra de sufletul meu, însări pe firul său! —și pe sub mulți semni ai Fagărului și a Apusenilor, în mijlocul cărora se întrunește Gheorghe Lazăr, Ion Codru Dragănu, Badea Cârțan și alții. La Vîstea, aeurul său este deosebit de puternic, deosebit de vîntuzit. La Vîstea, cumeanii se numesc Peiciu, Fuci și Boanta, și Bîrsan și bunici lor tot sunt la Vîstea. În primăvara anului 1918 am venit acasă cu cincăzini de luptă în mărășești pentru întregirea de la 1918 și îl au numit să legătă în lini, și nu sănumă la

comunei române, împărțit pentru Unire. Născându-se astfel o nouă familie și-a dat simbolul de sine în realizarea unui mare deal. Dar alături de Fuciul și de Peicu și de Boiană și de Birsan și de toți morții satului, cu lătore mari, tremurând, parcă de emoție dăi următorul inscris: „Astăzi a murit Imperiul Austria-Ungaria! Sfântă și, căci mult singe românesc să-νăsădă pentru susținerea acestui atalau, în veci fie moartea sa!“
Nu stiu dacă cel care a scris aceste rînduri

si, Pecici și Biranu și să trăiesc în
acei loc și urmări loc, și urmăși următori
vor trăi tot atcol unde arde mirioase
de flăcări, și proaspetă costită într-o coape
de măr, să se adâncească într-o groapă
înțepătică, peste aceste locuri. Dar cei care
nășteau în 1918 treceau clandestin nedreptă-
tamente prin sat și să-și unculă într-un din
casă cu casă, să se adâncească într-o groapă
care apoi le putuă deschide zugrău înălțimii
în care acoperi elor necunoscute care – românii
dintotdeauna au vîzut dințindătoare
într-o luceafără de fără cheltuielile
necesare, despre ei și despre visul lor de genera-
ții. Si Gheorghe Lazăr, și Badea Cîțan, și
Gheorghe Ștefan, și Ionel Jianu, și în
partea lor în patru părți istorice și apărători și ei
fără că să-și protejeze în constanță celor
care acuza. Cu un act de dreptate, cu un act
de fraternitate, cu un act de cunoscere, cu un
act politic, al venit, la care și-a venit

Eroul monumentalei istorii scrise de Nicolae Bălcescu: Mihai Viteazul. Idealul lui și al altor patrioți: Unirea (La răsucrarea marilor furtuni — scenariul Petre Sălcudeanu, regia Mircea Moldovan, cu Cornel Ciupercescu și Monica Ghiuță)

Prefață regizorala

Acțiunea Zuzuc

Nu mi-am propus o acțiune senzatională și nu am apelat la rezultata de suspansuri, recunoașterea unei părți din specificul unor acasă făcute. Este o poveste simplă, o frizerie din viață ce se desfășoară în jurul nostru și care, cum și e firesc, anume într-o comunitate obișnuită și sănătoasă, dăci să judecată din unghiul color mar! Irina, mama lui, surprinsă în momentul deciziei de „... și reușește să-și creeze o casă nouă”, căreia își spune optiv alegeră ei, în speranță că nu va accepta de Zuzuc, un vecin – Bobo – care însuzașă o serie de trăsături bune și reie ale

unui individ obisnuit, dar a caruia „cumescenție” maschează obțutizare și un egocentrism profund dinăuntru climatului social și material; un altul, Lici, care este și în comparație cu lui comportamentul o fetă – Ana Maria – în ochii căreia Zuzuc ar vrea să fie un erou, o profesoră mai puțin sensibilă la realitatea vieții și care să fie într-o altă apropiere de universul lui sufletește; un profesor plin de interbul bună dar lipsit de personalitate și de credință în sine, într-un lăzăriș, respectind suita de mai sus Andrei Dulgher, Crâncine Deleanu, Eusebiu Stănescu, Haim Călinescu, Mihai Pop, Luciana Barna, Adela Mărăculescu, Mărioara Sterian, Horatiu Malieș și Ovidiu Moldovan.

Dacă în acțiunea romanească există un element care avea în conștiință spectatorilor semnificație unui „emento”, considerăm că măsura pe care ne-am asumată nu a fost un simbol act de circumstanță. Scenariu: Aurora Tocșari și Mihai Opre.

Gheorghe NAGHI

Când punctul de vedere al celor mari nu coincide cu „punctul de vedere” al celor mici (Mărioara Sterian și Ovidiu Moldovan în Acțiunea Zuzuc)

În prim plan: planul doi

Amurgul fintinilor

Într-un rol de plan doi, în Amurgul fintinilor scenaristul Radu Anestie Petrescu și Mircea Vișanovici, regizorul Petru Matei și actorii de plan-principali ai cinematografului noastră. Mircea Albulescu.

Dacă fiecare din colegii mai interpretează în acțiunea Zuzuc, nu numai din dorința de a face un joc de curvințe, ci și din speranța că munca mea va fi foarte bine întrevedea, în Amurgul fintinilor, în filmul lui Virgil Galatoșescu, fol. fl., eft. tărâm.

Să asta nu din dorința de a ma singulariza, ci dimpotrivă, din nevoie de a mai aduce o parte din experiența mea de actor și de realizator de suflare sărănestă pe care încearcă să o înmânunchesc film. Un film despre unul din momentele de răscăcerie a unor relații sociale inappropriat. Abia preluând puterea, forma comunistică trebuie să facă față unei calamități naționale semnante (1948) și să se întâmple în lumeni, unde sunt desfășurat și simile. Oamenii de aici s-au dovedit atât (ca și atunci), cu patru decenii în urmă) deseoibă de inițiativă, ajutând echipa de realizatori să cănoase viața satului, dar mai ales să-și recon-

stituie atmosfera. Există în Amurgul fintinilor acest grup de actori profesionisti, cărora să le mulțumesc pentru este deosebită și obiectivitatea planului lor, suplitor plăzibil al tramei. Sunt filme în care mai importă și scena de la teatru, deci și actuația, deci capabilitatea de a hrăni de unul singur, indiferent dacă te află dincolo sau dincoace de aparat. Cum și e acela, un film în care regizorul Virgil Galatoșescu, într-o atmosferă de lăsată căută nou în suflurile vehicilor actori, încercă să prezinte ceea ce crede că esteaptă în film. În Amurgul fintinilor, în care nu există atracția pentru adevarul de viață. Totul pornește de la o simplă petrecere unde se întâmplă o serie de evenimente care să potențieze subiectul. Accidental determină să transfer de viață și chiar de destine între persoane, prin a căror dezfașurare se va vedea că viața este o serie de evenimente care se întâmplă dramatic în care fiscul se confruntă cu ceilalți, dar mai ales cu propria conștiință; confruntarea cu o situație care să-l îngrijoreze și să îl aleagă un drum de cinsire și aducere; confruntarea din care se vede că noua generație este bine pregătită să intre în viață.

„Ce să facă în Amurgul fintinilor? Acum cine să fie gata de premiera?”

Bucuria ca mai mare am avut-o de a fi invitat la premieră, la care au venit și regizorul Procopie, Adrian Păcuraru, Stefan Nistor, Dan Puric, Mihaela Irim, atunci cîntă-i-am erau în anul II (1960) – pentru că ei deschideau o calea nouă în cinematografia românească. În același an, în cîteva săptămâni, eu veدهm cu fascinare că filmul să cureau la premiere de primă marimă.

A fost o doară bucurie că îmi acceptă să joace în el în calitate de Octavian Colescu, George Constantin, Silviu Stănculescu, Olga Tudorache, Maria Bogdanescu.

ajuns la „Prea cald pentru luna mai”?

În primul rînd, căcavă, din care un scenarist al lui Petru Marinicu, de care nu am înțintat atracția pentru adevarul de viață. Totul pornește de la o simplă petrecere unde se întâmplă o serie de evenimente care să potențieze subiectul. Accidental determină să transfer de viață și chiar de destine între persoane, prin a căror dezfașurare se va vedea că viața este o serie de evenimente care se întâmplă dramatic în care fiscul se confruntă cu ceilalți, dar mai ales cu propria conștiință; confruntarea cu o situație care să-l îngrijoreze și să îl aleagă un drum de cinsire și aducere; confruntarea din care se vede că noua generație este bine pregătită să intre în viață.

„Ce să facă în Prea cald pentru luna mai?”

Bucuria ca mai mare am avut-o de a fi invitat la premieră, la care au venit și regizorul Procopie, Adrian Păcuraru, Stefan Nistor, Dan Puric, Mihaela Irim, atunci cîntă-i-am erau în anul II (1960) – pentru că ei deschideau o calea nouă în cinematografia românească. În același an, în cîteva săptămâni, eu veدهm cu fascinare că filmul să cureau la premiere de primă marimă.

Totuși, în același an, în cîteva săptămâni, eu cîndiva actorii de primă marimă.

Foto: V. Popescu

A.D.

Inainte de premieră

Prea cald pentru luna mai

Maria Callas Dinescu, la cel de-al treilea film v-ați opri tot la vîrstă liniștei. Cum ați

Cine cîștgă? Inainte de toate adevarul (Maia Morgenstern și Silviu Stănculescu în Prea cald pentru luna mai)

Permanența valorilor morale (Mircea Albulescu în rolul unui tărân din Amurgul fintinilor)

••• Mislauday
Scenarist: Gheorghe Popescu. Regia: Victor Antonescu.
Un nou episod al serialului *Cei trei mușchetari*, în care își face impetuosa apariție Mislauday, o pisică ce are genul întrigă, reperă parodice a întreprinderii Milady, eroine ale romanului lui Alexandre Dumas.

••• Călătorie în juriul pămințului
Scenarist: Constanța Dumă. Regia: Felicia Puran.

Pentru a salva un pul de rîndnicuță rătăcit de stoliul său, eroul serialului *Peripeție în juriul pămințului* cu pretenția său, morțanul său și năboianul său, își face o călătorie în jurul globului, prilej de a cunoaște noi continente, mari și oceanice și de a face cîte ceva despre misterioase lăuntruri îndepărtate.

Dana DUMA

Foto: Victor STROE

Farmec retro, interpretare modernă (Elena Albu și Remus Mărgineanu în Moara lui Călifar)

actori și roluri

Moara lui Călifar

înălță dorința de firește a prospătului său, de proprie bogăție. Alături de mobilătoare cu grăi și rafinament cîndva, apar obiecte desprecătate, ingimnăde, ca într-un bazar. Apare înstăriare, nimic năspuns, într-o atmosferă de vîntură de colțat, și unul înțeleagă altul. Sîn nou, ce va fi lost în mintea acelei femei cînd a înțeleasă că într-o casă de locuție deosebită și deosebită intră înălță în celălău tineretă înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Odată cu ea, într-o casă de locuție deosebită și deosebită, intră înălță în celălău tineretă înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea. Cu acesta înțelegeră și iată răsupește reperile, cînd înțelege că pasiunea instinctelor o nimănesc să cede. Cine să pară să nu se potrivește cu o femeie deosebită și deosebită, să devină sădru și deosebit de puțină și deosebită. Unde și adevarul în obiectele încarcate de drogosteasă, trecută, în eterna zigzag a vînturii, într-o atmosferă de vîntură de colțat, să se aducă, glasul, tristețea.

Personajele model n-au nimic de-a face cu

Izvory

Nu sunt autor de scenarii; adică n-am avut norocul să mă îlască pe nici un generic de film artistic de lungmetraj, dar scriind, am dobindit o convingere, și spune, totală, anumă că atunci cind dai filă după filă, alătuind — precum zidărul, casa — un roman, faci, de fapt un lucru care nu este înțeleasibil, nu este interesant, nu este interesant, nu este interesant, după experiența mea, nici un fel de dreptate. Fără judecătă, ca înseamnă fraza, ca înseamnă epica poetice, deci un film? Sigur, filmul să născă tîrziu, mult mai tîrziu decât toate celelalte arte — numai cifra și te impinge să le poți sărbători.

La Canalul Dunăre-
Marea Neagră
un tinăr se îscălește
cu bidineaua.
Dar adaugă:
„Dacă e vorba
de semnătură
atunci să știi
că noi toți
ne-am semnat
pe tot **Canalul**“

sionează: cea de-a șaptea!, ca și cum ar fi o încheiere! — dar totodată, ca și cum ar stringe totul la un loc, apă și pămînt, aer și foc! Să ne gîndim la oricare imagine de roman: nu este ea oare o imagine de film? Simt, în afara oricărui indoieilă, că acelea care scrie (deci

descrie, arăta) face, de fapt, un
erou meu preferat se numește,
Eugen Sander. Numele său nu
apropie de ceea ce se întâmplă și în lume
noastră pe un mare sanct, între o mare
lum zidită, într-adevăr, între apă, pă-
mînt și piatră — canalul Dunăre-Mare
Neagră. Mergea de la lungul tunelului
în care se adunau râuri și râuri, în
îndată marea în Dunăre și am vizat
o semnătură facută cu o pensulă — mai
degradată și bidinea — și aceea semnătu-
ră acela cu o fest acoperită de apele
acriale. Morții săi erau într-o
lum sănătă - și cunoști și mi-am legat
în față un tinar, cum să spun? să și-a
ințint și scund, osos și spun? Un tinăr
care a izbucnit în întrebarea
ceea ce se întâmplă în lumea
semnată, ai acest sectorul nostru și
trebula să treacă pe acți/comisia de expe-
teriu? Eu sună și ef de lot... Dar nu
stai? — Întrebări nu stai că acest
proces este doar un proces de
țar de apene pentru totdeauna, pentru ve-
cire? Si el mi-a răspuns: „dacă e vorba
de semnătură, sună și stă că noi

"...ară semnat pe tot canul!"
Împlinărea să-ștereacă primăvara.
Dupa ce se înțeleagă de mici cu tica
o fosește în hirte pe urmă
că să-și lanță grea a lubrifică roman.
Cred că pagina 300. Cred că am
eliberat. Cred că am acest lucru.
Acesta este un moment de realizare
neste un talent. Un sculptor, dar căde
la examen și fiind încorporat, face
aceeași lucru în muncă și în cimpie, devin
constructor și se desprinde de ceilalți ca
un copil tot nou-născut. Cunoaște atât de
bine chipul, încit are forță de a se auto-
sculpta, mai bine-zis de a se arăta pe
el și prin lucrurile pe care le face,
pe care le spune, pe care le înțelege
și imaginează astfel șiint se revin.
Deci la ceea ce spuneam la Inceput: o
carte și un film, o carte și un film.
Nimic, deci, nu dă să te adereavă
frecările din Comisia de cenzură
de închipuit? Autenticitatea! Autenticitatea!
- ca un iutor și împlinire a artei.

Vasile BÄRAN

Primarul din Tomești

Aplecat de jos, de foarte de jos și a mai plecat desculț de acasă, de pe Moldova, dacă mi-am admis aminte de la acolo, să mă întâlnesc cu Campanie mină de carburi (asta prin anii '50, astăzi mină de astură (nu există), apoi a ceea ceva scăpată la Răsăta, a trecut prin diverse meseșeri, a devinut și activist în cadrul unei organizații de masă din liniile de partid. Au urmat Lugoj, Timișoara, cursuri la serial și - ca și o scurteră, prima dată la comunei, în 1978. Biograficul său, care este mult mai fantasnică (la vremea respectivă am publicat cîteva reportaje despre el în presă), nu voi însă aspira ei — menționează că ultima ora cind l-am văzut, îsta era acum vreo săptămână după opt ani, și că nu aveam să-mi spui că am făcut o măsură, pentru că nu stiu ce îl impunează să urmărești și o două facultate (terminase Dreptul și vorba să facă și teologie, să invereze simbolurile). În urmă să ai cunoștințe în domeniul devenit, pentru-a-și desfășura activitatea de primar), atunci însă era spectaculos de-a dreptul la acest om de stată, repezit în misericordă și având un zimbet deosebit de frumos. În primăvara anului '50, prim mari greutăți, dar ajuns să oplăcănume anume — această speculație constă în felul sau absolut original de a se îaproba de oamenii astăzi, oamenii care, zolați, să se poată întâlni în Polonia Rusă, să nu prevedea să fie cu ochii buni strânsă de... locuri deținute.

Primarul a reușit însă să și-i apropie.

E primar.
A pornit desculț,
a urmat Dreptul
și e necăjit
că nu poate să facă
și ASE-ul.
Primarul
„simte nevoia
de ambele domenii“.

ba, mai mult, a devenit un fel de parinte al tuturor, în sensul cel mai autentic al acestui cuvânt: fie că era chemat să fie născut, fie că se multumea (da, nu e nici o exagerare în aceste cuvinte) pentru cîte o pedepsă primita, intotdeauna urmărită de o reacție înșelătoare și dezavizabilă, cu strîngere de inimică, cum îl comună a răsuflat performanțele demne de învidiat în acei ani: drum asfaltat, cabana turistică, pastrăvuri, blocajuri de locuitume, oraș în aer liber, magazin... ce mai, oras în toate legea bine un persoană! Că luciuți te confronță acel film? Fără că devine eroină?

— „Stii, spunea, că și felul în care adresezi oamenilor face parte din calitatea educativă” Gabriela Marin, profesor la Facultatea de Filologie.

L-am întrebat pe cînd trece de 35 de ani, acolo în comună sa, îl am conoscut bine, cum să cum reareni mi-a fost dat să cunoști un subiect de reportaj: zice că ne-am imprezentit, iar dacă acum sănună unde va fi el, poate în Temeș, sănună sănună să-l aducă ca voi scrie despre el, prima oară. Totuși un scenariu de film, o fac, pentru că am făst, și nu altceva, teribil viață la acest om, și filmul fost mai alături sălvează contacte cu oamenii, și filmul sănună sănună sănună și viața lui urcă de la o fragedă la alta, sănună sănună și poapte și facă băstură al sufletului uman! Poate dacă veți cîști cîteva rînduri îosi Chiching? Rî doresc sănătate și multă ani!

Horia PĂTRAŞCU

Luciditatea și integritatea farmecului

Pe coridoarele Facultății de limbă și literatură română, prin anii 1963–1968, vedeam întotdeauna o fată înaltă, brună care ridea. Ca persoană destul de posăcă, risul ei mă întriga de fiecare dată.

O activistă într-un oraș al tării. Ea știe ce înseamnă munca și politica. Știe să fie voioasă și sobră. Înțelege că nu poate face nimic fără să înțeleagă oamenii

Un energetician

Un erou care știe
să-și facă prieteni,
aşa cum alții știu
a construi
poduri.
Un film
care ar avea
ca mister:
de ce că acest om
nu-i neliniștit că,
pentru el,
„omul nu e un
lup printre oameni”?

Tina ȘERBĂNESCU

idilismul! Ele au totul de-a face cu viata!

Prin transparenta simplității

Dacă s-ar putea imagina un film aristocratic exact ca-n vîrstă, specie nouă și complesitoare, el ar fi o uriașă oglindă care ar dubla crucea populației lumii, oricărui în creștere, dacă ar de-a bucurușoare și pașnică pe tot globul. Dorința, cînd e, ar trene mai degrabă de un spor de autenticitate pe ecran și crește că din acest punct de vedere sătemul își păstreze înțelegerea. În primul rînd idealul preferințelor noastre aruncă unghii în aer, rezultatul și adresa precisa, nu neapărat în mod imediat, (albium!) că tocmai este „adăcunată”.

Un fost brigadier
„cu cazmale
și lopeți/ căram
munții-n vagonetă“)
în fața ficei,
viitoare balerină,
nu doarme
gindindu-se:
are sau n-are talent?

in adevăr, întrebându-ne despre om cu mijloacele artei.

Ce loc și-a gasit într-un film Ionuț Eremia. Nae, muncitor electrician la I.T.B., „om simplu” – cum zice o expresie tip, personaj care adesea intervine în filmul amintirilor mele, colorindu-le pitoresc, sau chiar intră pe usă, uneori, în realitate, însoțit de Flori, neavăsă-șa și de fiica-să mijlocio, o ochelaristă gurăvală, cum să întâmpină vara trecută. Cu vred-

**Mă mai gîndesc
la conflict...**

Cred ca cel mai puternic m-a scoposamente ca doctor în această finitură și chinezesc cinea ceasură în neșătări și că se întâmplă să te întâlnești cu el doar cu ea însăși. O fată cam prea frumoasă, cu un brâu dragul, dar destul de scumpă și voilele pără, chiar în buze, călăzite. În același moment, într-un buinevoiajă și ar fi amintită ca, sănătatea ei era foarte bună, în orice clipă să erupă. Primul lucru pe care l-a făcut în cadrul unei vizite la o casă din oraș, cu un ceput peretele carierei de un mahal (un pat metalic de spital, o mașină de cîpt, pe un scaun, un taburet și o saltea), a fost să încerce să-și aducă în spatele bolnavului său un cărucior așezat în fața bătrânei - doare atât în chiciun dispanserul Delta, asezată pe suflăt de pamant și apă, să fie transformată, în cadrul unei operări, într-o casă de lux (cu valuri dusuminoase). Luceară frumusețea lumii (unul de amator reprezenta o scenă de la o grădiniță în primăvara, o plăie de stufă). Numai pretețimile - să scuză tineră doctoră în cînd nu e multă vîrstă - de 26-28 de ani, să fie într-o casă de lux, să fie mă-chinut nevoiea de a da epiteloplastica afrodisiului în Camus, cu care și el nu se naște. Există o vreme cînd nu există nicio diferență între sexul și sexul. Doctoria îl dovedea ca trajiente în teatrul studențesc eminentă, absolvind cu predilecție Facultatea de Teatru și Cineastice din Alciș, în Marea Drăguță, în Alciș, acasă în Delta. I-să propună în Alciș, în Delta. A refuzat. Pe vîrstă astă să fie într-o casă de lux, să fie într-o pensacolă, să ingrijesc oasele pînă de frig și uimezeale ale batrînilor, să-si sprijină pe teren cu băca factoriu-

E doctoriță.
Lucrează în Delta.
La prima vedere
personajul pare „roz”.
Cine o cunoaște,
cunoaște—personal—
nobiletea
și imposibilitatea
de a nu se dăruie

Eroi și spectatori ai propriului film

Omul epocii noastre îndeplinește cel puțin două ore pe zi, în medie, rolul de participant la trafic. Ceea ce, traduse în expresii mai puțin tehnice, înseamnă pieton, pasager sau mijloacele de transport în comun) sau

De multe ori
n-am curajul
să credem
că suntem capabili
de fapte eroice.
Pînă cînd,
într-o împrejurare

Ca prică piesă ce se respectă și aceasta își

e eroii săi. Poziții și negativi. Paradoxal, în cazul piesei noastre, recunoaștem, de regulă, actorii care joacă rolurile negative, indicând pe acei care se pun, de cele mai multe ori nedeliberați, deși asta nu scade primejdia, postura de a contraveni normelor (scrise și nescrisse) ale deplasării pe străzi și soale.

Din păcate, mai rar decoperisem, nu mai un retinem, eroi poftivi ai circulației, Cu atât ce cădăstă din belșug. Ca de exemplu el om de prin partile Clujului care, în toiu seara, n-a pregetat să transporte pe baiu sărac, să leagă un imobil de cincisprezece kilometer și să-l aducă în locuri de unde să și parăsesc în sanct, de automobilistul lasa soferul tulcian în sare, înținând un bătaie abandonat de părinți (părinți doar din punct de vedere fizic, nu și spiritual) și să-l pună în infirmitate. Oferind o cădere în sănătate sau, optimism, în singurul caminul său patru copii. Emotonărul prin omeneșteu a lăsat și gestul celor doi automobilisti să devină eroi. Fericit, înțelept și puternic acoperit cu distincții și distincții din cîte se moarcă, au marcat limitele locului alu- cos cu crengi, iar apoi, unul intr-o pa-

Sunt cazuri în care, din comun, vor săptănumi unii dintr-un dumneavoastră. Cel care spune că nu este deosebit de interesat sau că nu are procedură să-l aducă la judecătore. Adeverul ceea ce dă multe ori nu se întâmplă. Înțelegem că credem că suntem capabili de a face bine și de a nu să facem rău. Până când ajungem într-o circumstanță care ne obligă moralmente să acționăm.

Poate că locuim acum miezul acela în viață și ne dorim să ne extindem în mod similar și într-o altă direcție.

un film dedicat eroilor — sau eroismului din circulație.

Rolul pozitiv pe care îl interpretem cu toții, săptămânian, începând cu conduită civilizațială ca otonii sau soferi și continuând cu numeroasele fapte de solidaritate rutieră, ca gestul înrăujător al soferului de camion care ne veseliește cu brațul său putem depăși cu magnezastră, ori conducătorul autotrenură care înțelege că nu trebuie să se oprească lîngă noi, rămasă neputincioasă înlocul cimpului, pe pisoale, în pară, ca să remedieze defecțiunea, oferindu-ne, altru-

Omul simplu și sfertul de adevar

Cine crede ca poate arata cu mina un om simplu și pierdut pentru artă. Niciodată nu mi-a lăsat să simt incă să nu dovedesc, că o cercetare adecvată, totuși corectă, poate să aducă la o cunoaștere mai profundă a unei creații artistice. Povestea fiecărui om este deosebit de interesantă, chiar dacă, cel mai adesea, nu se poate deduce de la numele său sau din titlul său. De exemplu, într-un moment din viața respectivului, moment pe care aceasta viață a respectivului le continua să îl impună, poate să nu se potrivească de sesiză. Or, eu, ziaristul, presupun interioarul sănătos întâi cotidian careare. Dacă îmi arată la prima vedere un om prezentat de către un C.A.P. dintr-un județ din nordul țării, să încerc să deduc că este sărac, sănătos, să devină sănătos, să nu se potrivească de sesiză. La prima vedere, nu impresionează nici un om. De fapt, nu impresionează nicăi o doamnă. E un om mai degradat marunt decât o doamnă. În primul rând, este petrecă, ca să ia aminte la realizările CAP-ului său; ca să presupună un avânt didactic, ca să se potrivească de sesiză. El are una, însă, pentru munca la cimp, pernă cîrziu și cîrziu, pentru că, în primul război mondial, a cîmpat în cîteva lăzile. Pe cînd a venit la noi, în urmă cu cîteva luni, a venit să spere la o instanță de apel, să se potrivească de sesiză. Petrușel, președintele și cel mai putin impunător. Gravitația lui și noul comitet au venit să-l întâlnescă. În primul război mondial, în modul imaginat de toată lumea – inclusiv de către solicitați sa nareze un personaj – nu a existat nicio instanță de apel. În cîteva lăzile, militarii români și polonezi erau înarmati.

Un tăran luminat.
Un om cu bun simț,
Un exceptional bărbat
care gîndește.
Ca președinte CAP.
Ca om!

seamă atunci că trebuie ameliorat mediciile. Înseamnă că omul simplu din satul Tîrlești, deși pare — văzându-l laicul cu tărâmul lui în spate — că e șef și ceea ce neva în stîrpe, nu poate să se întâmple că acest lucru împotriva lui. De aceea, în primă fază, trebuie portată la Vine, bineînțelecător, o scrisoare prezentă o hirie din care rezultă că vacile de răsărit ale CAP-urilor trebuie început să apară în luna iunie. În următoarea luna, să apară la pepe, dar cu atât mincare, „pe baza de păcat”. Chestiunea e că ceea ce era valabil pentru un sat este deosebit de apropiat CAP-ului din satul Tîrlești. Există destulă mincare și călătire. De asemenea, și în plus, find vorba de o crescătoare anumită problemă reproducției, căci mai puțin răsărit decât lor nu pot să poarte răstăciul. Urmată, și, vă rog, logica predicatorului, să se ia măsură să se impună în sub prihavăcina intrigată a cătărepescilor merge la gradi. „Uite, felice! — îi zice Iarunău — Vă dă să vă trezești și să vă temeți pentru dreptul! Cătărepescii cred că sunt invincibili și se consideră insultați și promisăriile lor împotriva lor sunt deosebit de grele. Iarunău și mi se supăr, dar, ca să fac eu să le spui? Ușoară, să te spui că ești un hirie? Eu am conștiință. Vaca mărcă-nștei și că ești un hirie. Vaca mărcă-nștei și ai să le raportezi că ești un hirie. Să spui că ești un hirie?”

Beneînteleş, că întâmplarea a cură nijel ai făcut ce-i am povestit eu și ce-am auzit de la un mulgător. De la oamenii din sat am mai auzit și alte frașnăi. În jurul omului plutea legendă sau legenda nascind în admirare și necaz respectat. El, tărani, aveau adică omul care trebuia și-si exprimă simpatia răspândind și creind, la rindul-ie, anecdote. Cred că cum suma acestor anecdotă s-ar putea scoate o

știrea de persoană, un soi de Moromeiu și fruntea obsti, obținând binele în chipul cel mai direct.

apt de cultura.
a intelectua

Scenario Descriptions

Digitized by srujanika@gmail.com

*nu practiseasca. UP
truis rezistit. Porte*

Orile războiului nuclear — real sau imaginär — au fost, nu o dată, oglindirea autorului aparatului de filmat. Sub forma jurnalelor de actualitate, turnate de serviciile militare americane, memoria peliculei a înregistrat, astfel, ca o zguduirea mărăturie, urmă terifiantă ale bombardamentele de la Hiroshima și Nagasaki, singurele unde s-a recurtă la ceea mai ucigătoare armă pe care a cunoscut-o vreodată omeneirea.

De la „Copiii Hiroshimei” la „political fiction” și „Mondo Umano”

istoriei de a contribui la alinarea suferințelor celor mai tinere supraviețuitori din urmă care începe să reinveze sub cenus subiectiv.
Perioada „Jâzbului reac”, cind a început să se înțeleagă că nu există o soluție unică conflictului, a dat naștere unui film în care locul documentarului sau în reconstrucția și caricatura documentară – i-a uitat locul realului – închipuiesc. Să amintim de *„Cetatea de apărare”* (1989) sau de *„Starea Kramer”* (1988), prezentându-se și la Cinematografia română, care înfățișă extincția lenta și inexorabilă, pe măsură ce se apropie tot mai mult norul radiodictator activatorul unei, a posteriori, revoluții. Cineva care să susțină că românii sunt moartăni să auzească canticul nuclear, Mondrian.

Printre cei mai activi militanți pentru pace, actorii Meryl Streep și Paul Newman (după emisiune, în coloane, la marsul păcii)

Pacea, nobila obsesie a tuturor

Să-ți imaginezi inimagineabilul în imaginabilul apocaliptic

- Nimici nu poate să cîştige un război nuclear
 - E atât de greu de înțeles că într-un război nuclear „toată lumea pierde“ (și pierde) ?
 - „Ginditi-vă la viitor.

Sau, mai bine, la riscul de a nu avea viitor"

Fred Astaire, care și-a început, o dată cu acest film, o nouă carieră, parăsind-o pe cea de la Broadway. În "The Band Wagon" Fred Astaire și-a lansat în spectacolul britanic Nevil Shute, care a inaugurat "avant la lettere" un gen literar nou, cunoscut sub numele de "românesc" (căci el era românesc) ce avea să coniceasă o extraordinara vogă peste ocean. Două romane celebre le-a scris: "The Band Wagon" și "Signorina și domnul". Dr. Strangelove, aparținând unei generații pe care abordau, de asemenea, ca tematică posibilitățile unei urmări nucleare, au fost realizate în același an, 1963, de către două regizori hollywoodieni, acestea peliculele plăinând, însă un serios tribut perioadei respective, în care se căuta slujă și se căuta răzbunare.

masură că posibilitatea unui război atomic tindea, din păcate, să dobindească conțururile unei tragedii imenante, numărul unor asemenea filme-avertisment a sporit continuu.

Au avut un lărg răsunet *Cinematograful* (Cate-năra atomica - vezi, *Cinematograful*, nr. 4/1983), o demascare a inconștiștelor criminale a celor ai incercării, la un moment dat, și încercările și acuzații să credincioșe de război și de războiul mondial, doar într-un război și mai cu seamă *If You Love This Planet* (Danubius, lăbului această planetă - premiu Oscar '83 pentru cel mai bun scurtmetraj documentar), o prezentare sobră, dar cu atât mai convingătoare, din punctul de vedere al camenilor de stință, ale teoriei irredentiste și explorării teritoriale românești. Orică de măsură și ar fi cucerirea teritoriilor în revansă (la reșta tributului niciun zis cind au legături și cu Michael Cacoyannis), se cuvine, neapărat, a aminti și secvențele

Spectrul morții instantanee prin iradiere
(Cadre din filmul *A doua zi...*)

antinucleare ale excelentului documentar „de autor” (Ioan Grigorescu), **Mondo Umano**.

A-ți imagina înimaginabilul?

Dar, fara deloiala, imaginea ce mai culturamuratoare, cea mai comunica de grozavatori unei configurari nucleare a oferit cel mai recent din treile diminele de alarmă, prima oară în ceea ce privește cunoașterea. Ce se va petrece, se va întâmpla, cum va arata un răs amesean, a două zi după următoarea explozie nucleară? Cine va fi pe cale să îi apere – și pe care îl consideră compărător de temerar? În cadrul celei de-a doua zile în TV sau D.I.A. este cuvințe a rea și se imaginează înmaginabil, pentru a tolera exponenții atât de plăsătoare și de cunoscute, ca și cum să acelase producții TV tot mai numeroase pe care americanii le numesc „*documentari*”, documentare deosebit de obiective și artistice. *The Day After* depășeste cu mult la frontieră de impact tot ceea ce se realizat în matematice și fizică, în tehnologia atomică. *Leste cel mai important film facut vreodată de noi sau de alții*, a declarat președintele Comisiei Internaționale de la Geneva.

Forta de amântă a fost cu atât mai puternic ca și primul acestui film Y a avut loc în imprejurile unor grămezi exceptiunii din vestul internațional. Arătând că dă cumplire și ar rezultate unei confruntări cu rachete nucleare, Y-a sănătatea sa constă, astfel, într-un amestec de maximă tensiune și o supra-suspiciozitate de a nu se îngădui nimănui să se joace cu dreptul suprem al omului și popoarelor la viață, de a nu se crida nici un pretențios ca să se sprijine într-o luptă de interesuri sau soarta orașului american devinut în imaginația realizatorilor victimă a unui raid atomic. Ur oare nu fictiv, ci unul adevarat, Kursk, care a devenit în urma unei erori, cu siguranță, ce edificiu să salve, cu paragramele sale și, mai ales, cu cel un milion de locuitori ai săi.

Cum poate dispărea în numai cîteva minute un oras

Ziua de 20 noiembrie 1983 nu se va șterge ușor din memoria Americii. În acea zi de du-

De dragul tău, Anca

complicatice spectaculator, pe emoția sănătății și cunștiință mai mult în sală decât pe ecran cel căruia îl integrează în Arca care poate fi cunoscută și ca "Arca lui Noe". În cadrul unei reuniuni de lucru cu profesori și elevi, am spus dinaintea, pentru că nici filmul nu avea să fie proiectat, că "Arca" este o poveste ce se caute pe sine în confruntație cu ceilalți, nimic se petrece în jurul ei fără să se întâmple nimic". De la momentul în care se înțelege că filmul depinde de numerațiuni acțiuni mici și neînsemnante, cărora oamenii mari nu le acordă destinație, se înțelege că ar trebui să se comenteze și evenimentele minore. Acestea sunt și vor fi, doar, borde, cu lăsările și privirea expresă ale interlocutorilor (muzica distinsă de la București, Alexandra Duca), dar nu trebuie să se urmărească print pe ideul de sau situații (previzibile de multe ori). Victor Balan (cel care rămâne în cadrul filmului) și-a exprimat într-un interviu (citat în revista "Cineastă" s.a.), că prin circulația cinematografică săracă (fani cu nume și ostentativ metalofonat) și a unor critici care nu se potrivesc înțelegerii pe ceeață, acumulind stări ce deținăță mai târziu, confundă, cum spuneasă într-un interviu în revista "Cineastă" în 1972, regizorul înălțat în "Carmina Galin" sestră înfrângătoare (bătându-se cu un balur, lucru care, e sănătatea și cunștiința, nu se potrivește cu noi, spectatori, stim că ea a reacondoțit într-un moment în care totul clasa, prin pasivitate devine un spectacol de teatru colectiv). Să îl înțelegem în ceea ce face Arca: va fi nevoie să ne pedreptă. Atunci cind o suflare îndigăresc și neputință, Anica se va întoarce și va spune: "Nu e sănătatea, nu e cunștiința, nu e să se plângă" (pe calea ei, văd că și-a

În ciuda aparențelor deci, Anca e un copil bun, sensibil (plinge după „Ai 41-lea” vizită la televizor), drept și curajos, cu personalitate pe care doar lipsea de atenție și înțelegere a celor din jur o fac să devină un „copil-problemă”. Mama și tatăl (Rodica Mandache și

Dan Condurache, interpretări pedalind mai curind pe nota generalizatoare decât pe caracteristica individuală), o soră ascultătoare care face pe „deșteapta” (Raúla Iordănescu, nuantată, exponențială), o vecină care

Pe terenul sensibil al copilariei
(Rodica Mandache si Alexandra Duca)

cronica muzicii de film

Din nou, profesionalism...

Au avut placere să descompun pe genericul filmului „Povestea calatorilor” numele compozitorului Alfred Schnittke, penitul reprezentant al lumenii creștine din Germania, recomandat cu căldură, cu cîțiva ani în urmă, de un inginer de sunet de la Mosfilm ca unul dintre cei mai talentați și profesionisti creației de muzică de film. În cadrul său s-a facut cu raporțul propriu, elă. S-i arăta primul contact cu regizorul propriu, elă. S-a întîlnit cu compozitorul propriu, elă. Se impunea ca dominanta a creației sale. De aceea răubica noastră abordează pentru prima dată muzica unui film pentru copii, categoria teatrală ce-și cere drepturi speciale în programul său. Cineva să spovedează că într-o universul respectivă vîrstă Sigur, „Povestea calatorilor” este nu mai puțin un film

pentru adulți prin extensiu și frumusețe maișajui, muliș pentru adulți care n-ai uitat să te găsești colționând din spate unde a rămas în urmă. Cineva poate să nu vrea să admire o realizare cinematografică în care performanța pare să se crezi cu atât mai mult că și te crezi, totuși, către copii. Muzaică de Sosină, într-o atmosferă de muzică de părți, spectacolul este un spectacol deosebit de bun, deosebit de distractiv, deosebit de distrusiv. În același film, l-am văzut și pe Mihai Gruia, într-o rolă deosebit de bună, deosebit de distrusiv.

se miră prefață „Cum, fără dumneavoastră joacă fotbal?” (Juliet Strimbeanu), totușe cind în virtutea bunului sămădor comun, ce accepță mai greu excepții și mai usor reguli. „De ce nu ești și tu ca toți capiile?”, totușe accepția face dificil acordul Ancai cu restul lumii, în vîrstă din cauza devenir uneori dezord total. Pledoaria filmului și explicită (în spune și poezia cu același titlu, o spune și sevența în care Anca îl citește singurul în teritoriu... o bătrâna croitorăea cu aparat auditiv, o spun și citătoare din „Micul orășel”

nevoie de tandrete, de căldură, de înțelegere. Nu există copii rau, există copii interioanzi, întrimbăți și greșit intelectuați. Există copii care sănătoși și sănătoși, există copii crești și mici, reflex la lumii celor mari. Filmul cizega prin punctele de suspensie și prin întrebările care se întorc la bătuțul său, la bătuțul său matern, mama și băbuță ca plinăci de adorare și de protecție. Cineva încearcă să vrea să bănuiește că leșoală, și că ar face? - nu să bănuiește că leșoală, ci să bănuiește perfecție, să că scapă de extemporal și post de numai o poveste de dragoste și de excentricitate (minimă portretistică), dar dacă încercarea ar fi fost mai serioasă? Construite în genere pe efect emoțional, sevențele ne suntem să le urmărim, să le urmăreștem progresiv, să le urmărim cu excepție de acvintele fetele din vecinătate, cu o buană descreză a me-riudialui, și din decor (Marga Moldovenesc) și din costume (Tomaia) și din interpre-

are și mizanțăna. Un film educativ în egală măsură și pentru cei care nu sunt interesati de ceea ce se face. Mai puțin spus, adică în termenii filmului (ai imaginii) sănătos Florin Paraschiv și ai muzicii lui Răzvan Cernat); „pentru cei care au uitat că au fost copii”. Celare care n-au uitat acest lucru, filmul îi va părea obisnuit, precum povestile de pe stradă lor, oricum deosebit de obișnuite. În același număr, dim și ci și de actualitate). Pe cei care au uitat acest lucru posibili spectatori apătici la începutul, îl vor surprinde; sau complicită și această virată „simplă”? Filmul răspunde cu un „da” răspicăt.

Roxana PANĂ

Producția: Casete de Film Unu. Scenario: Nicolae Cristache. Regia: Cristina Niculescu. Decoruri: Arvan Cernat. Coloane sonore: împreună cu Mihai Gruia; jut: Radu Fădăloianu. Imagini: Florin Paraschiv. În roluri: Raluca Duca, Cu: Dan Condurache, Rodica Mandache, Carmen Galin, Radu Gheorghiu, Rodica Tapalăgi, Nineta Gîrboiu, Raluca Jordănescu, Doru Toma, Juleea Strîmbănu, Coasnice Diamandu, Florin Tanase, Manuela Nace, Răvan Popa, Eduard Josipov. Film realizat în studiourile Centrului de producție cinematografică "București".

Povestea călătoriilor

Cete două planuri prozaic și poematice încearcă să se întâlnească într-o atenție deosebită: apariția unui pădurește de cineașă la prima – doar la prima – vedere, nu se poate recopîn; fristele și străvechiile, crumează și generează. Această fază nazdravăză într-o luceafără de întotdeauna, „amintește” de întotdeauna, „ajunge să excludă și „nu mai vreau să trăiesc!“ Dar afiam într-un basm
Rătăbrie denunțării, eroii buni ajută pînă la urmările lor, să devină eroi ai moartei, invitați Gustul tragicului în basm este inexistent și basmele veritabile au toată happy-end^(*) (același Calinescu). Fictizia consemnată în basme este o poveste de amintiri sau rai. Să stezi ceva fără natură? Ca să te uiti la ei și să incerci să nu le semnifică.

Coproducție româno-slobo-daceo-slovacă realizată de Casa de Film "Praga" (R.S. România), Studiourile cinematografice "Mosfilm" (U.R.S.S.) și Studioul "Barrandov" (R.S. Cehoslovacă). Scenario: Alexandru Mita, Valer Fries, Ion Dumitrescu. Decouraj: Margă Mihăescu. Tezaur: Taliu. Cenografie: Ionel Popescu. Costumuri: Valer Schmitz. Imagine: Valer Suseacă. Regie: Alexandru Mita. Realizare versiunii în limba română — adaptare: Petre Saliciu. Regie: Aurel Minulescu. Cu: Andrei Mironov, Teodor Andraș, Carmen Galia, Octavian Cotescu, Teodor Munteanu, Barbara Seftimianov, Baribalib Seitmanov, Valer Stojeck, Jean Lorin Florescu, Ovidiu Moldovan, Lilița Tudor.

muzici sălăceaaceea de a fi meliofăsă. În acest deosebit, Schirnke nu duse lipsă de înțelept și nu a cedat nimic din modul sălăceian sătulător de atracție armonioasă. În ceea ce privește lirica, se poate spune că este clasificată, sa zicem, după tematică și tipologie, dacă această clasificare n-ar deveni prea arid pentru răsuflare noastră. În ceea ce privește muzica, este deosebit de legată de teatru popular (scena de la început, sărbătorile sosirii iernii și scena ospătului din satul imbelisug) se impune imediat. De asemenea, neintărește metoda aprecierii de final, care constă într-o analiză critică și de prezivilă cum se întâmplă de obicei. O altă deosebită și nobilă este creația prin muzică astăzi în jurul personajului Martei, cel care a devenit într-un an căravarii sălăcei de prihama unui binețel și o mare parț din generezăta și suflul muzicii acestui film de generozitate și suflul muzicii caracterizările lor.

Portretul unui judecător
numai miere și numai fiere
(Octavian Cotescu)

și nu citate direct, realizind astfel de fapt o unitate stilistică a partiturii filmului. Unitatea stilistică este ceea ce se întâlnește la colectivul sonore, semnată de Andrei Papu și în parte română și Jori Rabinovici din partea sovietică. Muzica este integrată constant și omogen fluxului firesc al desfășurării cinematografice, fară întâlnirea unor excese de personalitate și totușă fără beneficierea de către spectator de unei atmosfere deosebite. În segmentele de muzică care sunt urmărite de scenele arhalice și barbare ale muzicii de circumscriere, unde poposesc cei din prigebii, înainte de a fi neținute judecătelui, Muzica și mai năluri dis-

Dar dominantă seaftească a muzicii acesei film rămâne exuberanța, cu cădăru și farmec incontestabil. Să nu, în ultimul rind, exploatare foarte maistării a culegiori orchestrale și virtuozele interpretări. Dar, desigur, atunci cind posezi o Orchestră de Stat a Cinematografei și încă dirijata de binuncioscul Mark Ermler, lucrurile potrivesc de la cutul altor premise...

Dana CAMIL

Documentul, sursă a filmului

crónica
sondajelos

Artistii în cifre și clasamente

Se stie că ahi lezionașilor publică a fișe foarte deosebite, însă înțind să stabilească în ceea ce mai puțin de la vîrstă și cunoscătoare. Sunt multii cei care se uită la ele, orice să fie, absolutizându-le. Sociologii serioși nu pot să le ignore, deoarece sunt o sursă de informații foarte bună, chiar dacă sunt obiecte de cearcătoare. Pe lângă patru părți, provină preferințele publicului francez față de actorii umani, despuș de ceea ce se vedează, acești arători de cunoscătoare și de cunoaștere. Cea ce nu-i de natură să ne mințe foarte. Toate sondajele nu sint dare relative și suportă doar o parte din cunoașterea noastră de față, pe eșantioanele reprezentative (aci 1000 de persoane) selectionate după metoda cunoașterii de sex, vîrstă, după criterii precum profesia, locul de muncă, etc. De asemenea, că în cadrul futurului întrebărilor, ar trebui să propunem să găsească și un raport între generalitatea și specificitatea cunoașterii noastre (— cu alte cuvinte: cine are mai multe succese în viață? Ar fișa un matematician sau căinătărescă? De la bună creștere sau de la rău? De la rău sau de la rău drăguț) a fost cîtigat categoric de maturi. Dar nu, hotărât, nu astăzi — interesat în primul rînd.

cronica
din foarfecă

Ziare și muzică

Am informat despre filmările *Simfoniei pri-
năvîieri*, cu Nassassia Kinasi, celebra Tessa, în
rolul Clarei Schumann, soția compozitorului.
E un film cu buget mare, pregătit vreă cinci
ani, avindu-l ca regizor pe Peter Shamoni-
ca, tîndînd la respectarea strictă a datelor istorice și psihologice, s-a bucurat de posibilită-
tatea turnărîi multor scene în Republica Demo-
cratică Germană, la Zwicksau, Torgau și
Worlitz, orașe în care Schumannii se desfă-
șură o parte mare din viață. Filmul va fi presta-
toară pe o perioadă de 11 ani din viața lui
Robert Schumann (interpretat de actorul

Alain Delon (65) la "Liniile", Adriana, în "Iad", își erau revârșa asupra Catherine Deneuve (117/96), pe penitulice locuri în care se întâlneau și B.B. (32, a doar în "Jocul ultimului om") și Mirella (36, în "Imediat însă", la "ceia mai frumosă", Catherine Deneuve, iar o întreacă pe "înțelept" și "înțelegeală" în "Cineva"), într-o lume în care său cu farmecul, observațiunile întârzi și de căsătorie celor "jles plus beaux" unde, în spatele unor "căsuțe de laș" și "casă de laș" să simpatiză (sublinie); între primele propunerii merindină pînă la 34 cîștagă de său pe Față de Newman și Robert Redford (36, în "Jocul ultimului om"), încă din cincilea, Yves Montand, glasind și el un loc optulă, după Brando... Vin acum două cîștagă de său pe "înțelept" și "înțelegeală" și văd că cel mai bun prieten? ("...Dacă este... este...", în frunte, se găsește, logic, cea care urmărește să devină "înțelept" și "înțelegeală" mai simpatică (Catherine Deneuve, 186, în Girardon 76), cum mai inteligență, Christophe, și abă a sașea, iar cum mai interesant, Oleg, în "Cineva", și mai interesant, într-un sens, Lino Ventura învins la "similitudini" și la "înteligență", încă din cincilea, în "Jocul ultimului om", în care acestor categorii, cete să iur spune că dețin și cu amici și inteligență, și nu numai vorbim de prezența lui Delon, română și locuitor al "înțelept" și "înțelegeală" două întrebare de intimitate: "Care ar fi cel mai bun mănușă pentru copilul meu?" vorbește în "Cineva" și în "Jocul ultimului om" Yves Montand, pe primele locuri de pe scena teatrului, în care se întâlnește și poate acela a formularui intro-ancheta care începe să se dezvolte în "înțelept" și "înțelegeală". În sfîrșit, ultima chestiune - ca mai târziu personalitate - da pe primul loc acăsi și în "Cineva", în "Jocul ultimului om" și în "Cineva" și Yves Montand, Ar fi o coerentă, deoarece pe al doilea la "feminin", n-ar apărea nici Girardon, necotată în primele cîștagă.

În concluzie din jocul acestor relativi-

ce, care repetă, dacă nu pe primul și cu o excepție, pe primul loc, în "înțelept" și "înțelegeală" de mulțiunii chiar și noi, cei care mai murmurăm „Les feuilles mortes“ în gător la atât de cineaște locuri, în "înțelept" și "înțelegeală" de către deloc nu "mai frumos" și „cel mai atrăgător“, tot poftă! „îdealul“ ca inteligență, femeie, personalitate și, de altfel, priind, Jes pas des amants surjus!

**cinemateca
personală**

Baurice Bessy, fostul secretar al festivitatii de la Cannes, unul din cei mai rafinatii jucatorii de film — din destinul lui Charlie Chaplin, si de la Griffith, data de Mihai Stelian sau Jeanne d'Alcy, iara lui Douglas Fairbanks in Robin Hood, este un om deosebit de interesant, care partea din documentele sale fotografice printr-o toare la Charlie Chaplin, veio cu 1200 de puncte medie, credincios, de la 1914 pana la 1938, dar chiar si la montajul Alaska pentru „Golian dupa ur”.

„Pescarusul”, singurul film produs de Bessy, este o poveste de dragoste, cu o scenă de Stenberg, regizorul Marlene Dietrich care nu s-a vazut niciodată cu tine într-o sală de film, unde se proiecta o dispărută peliculă, imaginii de probă în penruț, Napoleon (la 1929) ricordată la scena de la Chaplin, și în cele din urmă, la Kensington, în Anglia maternă, sau la un cimitir, plin cu monștri, la Hollywood, prin tunelul și frumos la Río Grande, într-o apărare de luptă, unde se vede o femeie îmbrăcată în lăsată lumini, unică și individuală, acea a lui Charlie.

În cinematografia personală, imaginându în sine neputințile caracterului, o imagine face, pentru a vorbi pe slau, nu se lasă nici o apă, aceea în cadrul unei călătorii de la Paris la Chamonix, sau în cadrul unei călătorii de la Stan Lee, colegii în trupa lui Stan Karnas. Există o asemenea dovadă ca Charlie Chaplin să fie un om deosebit de genial, cindva, la începuturile începutului și asemenea situații ne de ce, cel puțin nou, să se poată să se spună că el este un genial, în primele sale molecule, în primii săi filmuri, se cauță pentru a forma noi corpori.

**Yves Montand și Candice Bergen în
Vivre pour vivre (A trăi pentru a
trăi), un cincet fără de „frunze
moarte”...**

care nici un Mendeleev nu le-a gasit pe toate. Cu o s-^a- combinație Cioran sau Laurel, se arăta neajunsă combinată, de ce s-a respins, de ce a apărut un corp nou, stânărându-și nu stan-chaplinul — o, desigur, fără a ne parea rau — ramine pentru noi la fel de fascinant și vesel în presupunere, ca marea chimie a cosmonuștilor unele elemente adăugate, impreună, să fie nău, din aceea refuzul să conjugă scindu-se într-o casă cu cinematografie în care unul își mananca stireurile și gheata, iar altii o, o păriat.

Misterul neîntărităcăzii dintre Chaplin și Laurel nu își are perchezi de cind în ciuda absență a actului de naștere a lui Charles Spencer, venit pe lume probabil în ziua de 16 aprilie 1889, artist care urmă se să le compară (de Elie Faure) cu Shakespeare sau cu Molière (de Deluc). Maurice Bessy ne-o afirmă cu autoritate: „Nu s-a putut găsi niciiodată actul de naștere ale lui Charlie Chaplin. Unde s-a naștă?” Mister, a apărut, e tot ce se stie”.

Cine-i acest tânăr, frumos ca Redford?
Charlie Chaplin în 1919!

Robert (H. Grönemayer) și Clara (Nastassja Kinski) Schumann azi — și aceeași, ieri, cind nu există cinema...

Duet si duo

Spre deosebire de atele genuri, filmul muzical îi este caracteristică prezența a două personaje principale: unul care canta și jucă partea din tradiția operei și celălalt, unde obligatoriu povestite de dragoste care (de obicei) se încheie cu căsătorie. În ceea ce privește recîndat de capă scurta istorie a filmului muzical, Lilian Harvey și Wifly Fritsch, Dick Powell și Fred Astaire sunt considerați pionieri. Kieپură Jeanne Moreau, Donald O'Connor și Gene Kelly sunt considerați mari artiști. Chevalier erau reprezentanți revistelor și operei românești, dar și prezentatorii varietății care erau valabili, chiar în cazul eroulor copia îndemnat. Mickey Rooney-Judy Garland și Shirley Temple sunt alături de astăzi. Ginger Rogers a ajuns la studiourile de la Hollywood, adică acolo în care pomerienele și vinerile săptămânale erau înlocuite de deci și de stereotip.

Le sens de banchet și spectacol nu stau chiar împreună. Sunt, de fapt, mult mai complicate în filmul muzical. Cine se învăță?

În primul rînd, cuplurile, ca în realitate, care să poată să participe la festivități și să se joace la festivități, niciată de forță egala. Unul constă mai mult din punct de vedere vocal, alături de un punct de vedere dramatic, ceea ce înseamnă că el poate să devină un actor de teatru.

leme de înțeles. În general, cu că unul dintre acești artisti complecăse era mai talentat și mai cunoscut de public, mai complicata devine povestea. Într-un alt film, se poate întâmpla să te fericiți și Mickey Rooney a schimbat rolul său, dar mai este Fred Astaire care îl înlocuiește. Într-un alt film, se poate întâmpla să te fericiți și Mickey Rooney a schimbat rolul său, dar mai este Fred Astaire care îl înlocuiește. Într-un alt film, se poate întâmpla să te fericiți și Mickey Rooney a schimbat rolul său, dar mai este Fred Astaire care îl înlocuiește. Într-un alt film, se poate întâmpla să te fericiți și Mickey Rooney a schimbat rolul său, dar mai este Fred Astaire care îl înlocuiește. Într-un alt film, se poate întâmpla să te fericiți și Mickey Rooney a schimbat rolul său, dar mai este Fred Astaire care îl înlocuiește.

Poezia In pas de dans sau celebritatea in binom: Ginger Rogers — Fred Astaire

medalionul lunii

Triumful lui Yves Montand

Intrind în vîrstă de 60 de ani, mariile cîinjetări Yves Montand, după peste trei decenii de următoarele spectacole cinematografice, s-a gîndit să se întoarcă la vecela lui artă, cîntările de varietate. Timp de doi ani a cîntatul și întrarea lungă, toate cele cinci conchide zburând din triumf în triumf. Dacea reprezentată în fața publicului de peste sase zile de mini-concerte, în cadrul unei permanențe, a ceia mai mare a fost de la cînd la famuoasa Opera Metropolitană din New York care nu-și deschide portile cîntărilor de varietate.

nematografic. Mai surprizătoră a fost recentul său film *Chelner!* (Garçon!) Montană ne explică această alegeră: A vrut să se
înțeleagă, mai exact în ceea ce se referă la ex-
sextă, sexagenară, mai căciu să nu se arate ca
un restaurant de lux, ci ca un restaurant de
restaurant gigantic. Excepțual critic Jean-Pierre Lavagnat nu cam spune cum o să fie
aceasta performanța la chelner! via. Pe două
laturi, la un loc, să se întâlnească și să se
bogăția fizionomică a expresiilor fetei și
Montand. Vreo zece portrete de tip Photo-
mont, cu zimbătă pe dreapta cînd se pinge;
Critical reproduce o conversație lui cu Montană
în urmă cu un an, în care el îi spune:
„Un singur om își supăluște un frâu de
cîteză; îți aduci aminte de ultimele douăzeci
de minute din *Amenințarea*? Nici un cîntă-

Numai imagini! Pentru mine, asta se numește
Cinematograf. Altă de căuză și din cauza
hotărârii să se lucreze cu gloagănești de către
oamenii care nu cunosc niciun lucru despre
delegație. Cinematograful te obligă să-ți
ciciești. Caci spre desprezile de la un om
dintre artiștii face ce vrea, face tot ce-ai trăzi
nestre pînă să fie în tot ce-ai dorit. Cine
poate să filmă decât un instrument? Crede
noi că nu își dorește realizatorul. Trebuie
să te pleci dorințelor lui, voineții să-ți
priorizeze starea. Ah să joacă într-un film
America care pînă în prezent nu a
șăvălat în cinstea ei. De la oamenii care
lucră la filmare, fară excepție. Dar și
la cei care fac montajul. Montand să
ne gindim că n-a existat, poate, niciiodată
un cintăret „de sentiment” ca dinul. La înce-

putul carierei sale, el a fost protejat de Ediția Puț cu care, întruchipat, se prețuia. Cu deosebită cinstețe îl urmăriau și alii, cunoscuți și în social, sociologice. Cintecel celebra astfel în cadrul unei întâlniri de la București, acuzată, anul trecut, faimoasei "Femei murite": Nu-mi vine să cred ca asta ceva este posibil! Fiecare silabă era intonată, astfel încât dezlăvita și altă misterioasă regină a luptelor omenești. Trăsul mondului și-a adus în primă expediție pe Cintecel. El era invitat să apere pe acmea deznodință Cincin, era adolescent, își spunea că avea familia și striga la ninsa: „Yvo, montal!”, adică „Yve, pot să suțină întradevar, cariera lui avea să fie un neintrerupt suși.

D.L. SUCHIANU

stop-cadru: „Cenusă și diamant“

note de regizor

Fellini, Roma, Italia...

Între resemnare și speranță

Si un pictor al morții ar putea fi numit Andrzej Wajda. Sfîrșitul fratelui dinin din Pădurea de mesteceani, văzut ca o biblică coborîre în moarte, senina stingeră a Dirijorului pierdut în mijlocul tinerilor ce-l iubeau muzica, sănătatea momente ale unor em-

III condensate la maximum. În suita acesteia de acorduri finale, pierlea lui Maciek, protagoniștul capodoperei *Cenupi și diamant*, rămine la capătul unui larg arc de timp, antologic. Cu o ultimă rezerva de compasunse și înțelegere, genialitatea lui Maciek se manifestă totușă de pe maidejanul de ginoi („Ginoalele istoriei”, s-a spus), cineastul acordă erou lui, drept cadru al agoniei, o întindere de ceasuri arberă către atmosfera de prostrare. Maciek își caută un refugiu, dar artificialele taluzuri îl ascund și o secunda pentru a-l lăsa descopert în ce următoare.

Un film al disperării,
dar și al speranței
(*Cenusă și diamant*)

Mărturia unui sentiment — cel al cetății eterne — mărturia unei epoci: *Roma lui Fellini* cu Marcello Mastroianni

Experiene primire orduri, ceea ce înseamnă lipsitul îndrăgostii la cel Lujubilei, neutrălitatea interepet - au fost, de renenumări, asumate cu zâmbetă finală a unui animal ranit de moarte. Am rezultat într-o atmosferă de misteriositate și misericordie, care sporea numărul relințărilor cu scenă finală, avean tot mai acut sentimentul că în strânsă lină rănilor și morții se întorceau într-un sens puternic sau răbdător să îl întreteleagă pîna la capăt, desluș și sunetele care păiau un pîn în noul-născut. Împreună cu lăptele și hainele de la cruce, și cu tot ce erau în prezentul maghiar, precum și cu preșimbul mai drept și mai curat, iată o idee ce nu își separe destrîng străinătatea de universită. În cînd regăsim și în cînd și se spunea că și dezaidejdește de incriminarea sa, „*Orășelă*, *Orășelă*, reținește”.

Ies de la matineu, a la filmu fascinant, **ROMA de Fellini**, sau a lui Fellini?... si, scăreie iernii apoi, în primăvara următoare, "Kennst du das Land wo die Zitronen blühen?"... Tara care care își chemă în limba sa proprie "Zembla unde lâmișii inflorești"? Infioresc-lă în Pincio, în Villa Borghese, într-o grădină din apropierea casei unde răsteptă piață numele Michelangelo, Canova, Donatello și chiar și cel al unor ghetari de ciocolată în Plaza Navona și sub ochi se răsușesc formele cele mai minunate ale artelor plastice, de la capucinio, și cind leșpi de la colțul său, cu Colosseu-ul, din un teleion și, în timp ce formează o scenă spectaculoasă, cu Campidoglio, gînd în piață al lui Michelangelo, și te întăricești pe vîa reprezentanții români, să te întărești să o facă carne fumează, și al cărui locuiesc pe aproape, e româna, prima avușoare a României, care să te întărești să mădai dinspre cerul abisului.

fata și specializată în calculatoare la Londra, dar nu are habar de ce scări să-și unescă bărbatul. Înțeleagă că trebuie să se întoarcă în România, să rămână să se consolideze noulătia sa senioră a românilor, să rămână să efemoriștească pielea de vultură și să aducă la București comemorativa anunță victoarelor române și astfel celebrificării europee ale românilor. Înțeleagă că nu va sucesă ceva mai mare decât ar deschide care o lume împozițională de cucerit și să devină un om îndepărtat, să părăsească patria și să devină de cestă căreare, și, după totate drumurile și amintirile, să se întoarcă în România și să măreță orgoglul lor și subiectul, să rezbâne peste trei decenii de exil și să aducă la București comemorativa a unor umbre, un sentiment de profund felicire — Roma... Sintem în Italia, într-o casă din Roma, într-o casă învecinată cu marmură, întră slujni și Hernan dansind pe corisolele lui San Pietro, lăsat, pe invitație a lui ex-ministrului român, într-o casă din Roma, marcată tot acolo, cu sculptura lui Micheli

angelo, tot pentru vreme. Un sanctu. Al cărui teritoriu ar fi înimile, în spatele ruperei, de care matină se întâlnește cu ei? Ce oră trebuie mustind să acese pămînt face pe camenii aruncării de palină și să dorească ca să devină un om? Înțelegând că ecasă pragulă, în Ardeal Neavindându-și nici a semănători picături, Făurel încearcă să zică: „Dacă nu am săptămânul să intre într-o luceafără, să aducă o săptămână ardentă marturie și unu sentiment, drogașos se la prima și a mia săptămână”. Poate că într-o luceafără, luciu blâsmeștiți, desigur dar atâzani, dureros sau dulce de senzibili, zemenuți umorul sau sarcasmul, să te întâlnești cu un om românesc: romanul. E periculos să lii va s-a scris mult despre asta, nu că nu este deosebit de interesant. Că la un moment dat, într-o luceafără, va ca să primești o poveste românească, sau ca să nu mai pierci nicioță, dacă ești român și te numești într-un loc românesc, cum este Bemini, în apropierea Pejii.

Era dat si că filmul expresia aces-
tor turării a formelor înținute să de-
coperă și să exprime la locul său
realitatea și ceea ce se întâmplă în
lumea înăuntru a materiei fluidă a cine-
matografiei. În același răzumare de a
păstra și să informeze, spăluți de
viziunea pură a filmului documentar,
fotografiile și filmările de la expoziție
angliaș. Film de pictură poetică-fan-
tastică? Sau film documentar, ro-
mânesc? De fapt, filmul este un
moment posterior în cadrul unei revelații
care începe cu filmul documentar, fa-
miliu și elogiu, urmat de filmul românesc
să se pioce în vremea acela, era în 71
ca tehnica electronică și lăserul
să devină o nouă oportunitate de crea-
ție. În același moment să se înăuntrui-
ască în lăsatul, înalte sau subușit
înțelept, într-o formă de expresie
amplă, cum sa exprimă sentimentul
italian, în plină arătându-se vechia
adversitatea românească și a români-
șilor împotriva italienilor. Cine să
cunoaște filmul lui Bernini, lui Ros-
setti... Michelangelo, Carravaggio, An-
toni, Rafaelo, sunt multe anti-

Savet STIOPU

